1875. VII. évfolyam. **99. szám.** **Hétfő, május 24.**

Előfizetési árak:
Helyben és postán küldve:
Egy évre 10 frt — kr. ½ évre 2 frt 50 kr.
Fél évre 5 „ — „ Egyes szám 10 „
Előfizetési pénz s minden közlemény:
Főpiacz, Vecsey-ház földszint
a szerkesztőségbe bérmentve küldendők.
Előfizethetni helyben:
Telegdi K. Lajos könyvkereskedésében s a szerkesztőségnél. — Egyebütt a postahivatalok utján.

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A debreczeni, hajdu-böszörményi és székelyhid-kerületi „függetlenségi párt“ közlönye.

Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési díj:
Öthasábos petitsorért 5 kr.
Nagyobb terjedelmü, mint szintén több izbeli hirdetések, alku szerint a legolcsóbb áron:
Bélyegdij: minden beigtatásért külön 30 kr.
„Nyilt-tér“-en megjelenő közlemény öthasábos sorra 15 kr.
Név vagy bérmentetlenül beküldött kéziratok nem vétetnek tekintetbe. — Ugy szintén kéziratok sem adatnak vissza.

Budapest máj. 23.

Tisztelt szerkesztő ur!

Adósa vagyok önnek a felelettel multkori becses levelére. Örömmel olvastuk szives tudósitását pártunk állásáról Debreczenben; igen nagy sulyt fektetünk mi az alföld fővárosának magatartására s nagyon ohajtjuk, hogy ne hamvadjon el ama nemes tüz, mely a függetlenségi párt megalakulásának alkalmával oly vigan fellobogott. De tán rosz néven is vennék a derék debreczeni polgárok, ha hallanák, hogy erre nézve ohajtást fejezek ki, mintha tartani lehetne attól, hogy csakugyan bekövetkezhetik; mert a debreczeni ember nem olyan agyagból van gyurva, hogy mint a nádszál minden szellőtől megingattatik, hanem az a természete, hogy ha valamit őszinte hajlammal és meggyőződéssel bevett lelkébe, azt nem veszi ki abból egykönnyen semmiféle hatalom. S a szabad és független Magyarország eszméje — ez idő szerint fájdalom, test nélküli eszméje — mint bölcsészek nevezik „benszületett eszme“ Debreczen városa fiainak lelkében; biztosak is lehetünk ennél fogva abban, hogy a mint felismerték azt, hogy melyik párt táborában találhatók tel azon eszmének hü munkásai, a mint eloszlik előttök az a köd, melybe ámitás burkolta az igazságot, nem kishitüek felkarolni ezen pártnak ügyét s ragaszkodni hozzá egész hévvel.

Hanem hát van egy nagy bajunk Debreczenben: nem tart velünk az ugynevezett „intelligentia.“ Hát ne tartson! Csak tartson velünk kárpótlásul annál számosabban a gazdálkodó osztály, az iparos osztály. Mi beérjük intelligentia azaz magyarul értelmiség dolgából azzal, a mely a debreczeni népnél föltalálható s a melynek, ha nem volna is különben ismeretes, csak multkori rövid, de kellemes emlékü ottlétünkkor is oly hatalmas nyilvánulását tapasztalni volt alkalmunk. Különben nekünk már az a sorsunk más helyeken is, hogy nem igen dicsekedhetünk a magas intelligentiának nagyobb mérvü támogatásával, a mi közönségünk az alföld nagy városaiban jobbára a népből telik ki. De hát mi az a nép voltaképen? Hát biz az nem egyéb, mint a szó legteljesebb értelmében — földbirtokos osztály. Igaz, hogy tagjai többnyire csak kék posztóban járnak s még azt is levetik, ha rájuk melegszik, de mégis ők birják nagyobbára ennek a hazának a földét; ez a föld nekik nemcsak hazájuk, hanem egyszersmind tulajdonuk is, az a mi őket hozzácsatolja, nemcsak azon dicső magasztaltsága a léleknek, melyet ugy nevezünk hogy: hazaszeretet, hanem azon józan és önző, de épen azért erős érdek is, hogy a közös haza boldogulása konyhájára is hoz valamit mindenkinek. Ez a nagy határ, melyet o r s z á g n a k és h a z á n k n a k nevezünk, utóvégre is az egyes hazafiaknak birtokparcelláiból áll; ezeknek a parcelláknak a birtokosai, azok az ugynevezett kisbirtokosok, (nem is épen kicsiny ugyan némelyike, mert sok ahhoz értő ember tudna urat játszani az efféle kis birtokból s játszik kisebbből is) a legfüggetlenebb részét képezik a nemzetnek. Nekik nem kell hivatal, sem maguk, sem a hozzájuk tartozók számára, czim, vagy épen valami fityegő érdemrend meg ugy sem kell, a fényüzésnek azon százféle neme után, mely mások boldogságát képezi, de lelkét az ördögnek keriti meg. Ezen osztály tehát a legalkalmasabb arra, hogy hü kifejezést adjon a nemzet aspiratioinak, hogy személyes érdekek által meg nem hamisitott kifejezést adjon a nemzet ohajtásainak, ugy a mint azok szivéből fakadnak. S eddig terjed az országgyülési képviselők választóinak valódi hatásköre, az egyes fenforgó kérdések intézésénél a „mikint“ már inkább a választottakra tartozik.

És azért nagyon könnyen vigasztaljuk mi magunkat, ha az ugynevezett intelligentia tőlünk ez időszerint visszavonul s megy a hatalommal, megy a fuzióval; teljes megnyugtatásunkra szolgál s dicsőségünknek tartjuk épen azt, hogy a nemzetnek legfüggetlenebb része az ország közepét lakó Magyarországnak értelmes és jómódu zöme képezi pártunknak derékseregét.

Örömünkre szolgál különösen az, hogy épen Debreczenben talált méltatásra törekvésünk, találtak viszhangra szavaink, hogy sikerült sokaknak melléről eltávolitani a hatalom és tekintély lidércznyomását. Méltányoljuk mi teljesen azon tiszteletet, melylyel az érdem viszonoztatik, nem vonjuk kétségbe bizonyos pontig a tekintélynek jogosultságát sem, többet ér az gyakran a szabadságnak a renddel párositására, mint a törvény hatalma. Hanem hát tisztelet, becsület, de a meggyőződés szabad nyilvánitásának akadályozására nincs a tekintélynek semmi joga. Politikai pártállás elfoglalásnál se barátság, se atyafiság! Nagy szó az Debreczenben hogy: Tisza Kálmán! De ha tetszett Tisza Kálmánnak cserben hagyni azt az ügyet, melyért küzdött hét éven át, azon nagy vélemény, melyet felőle Debreczen polgárai maguknak formáltak, egyátalában nem kötelezi őket arra, hogy árkonberken át vele menjenek. Nem arra a dicsőségre vágyott Debreczen hogy az, a kinek bölcsőjét ringatta, mint miniszter, mint egy minisztérium legbefolyásosabb tagja, ha ugy tetszik ez idő szerint „a helyzet ura“ szerepeljen, hanem igenis dicsőségének tartotta s tartaná azt, ha ő volna még vezére azon küzdelemnek, mely a haza önállósága és függetlenségének ügyét diadalra vezeti. — De ezen dicsvágy nem heviti többé Debreczennek nagynevü képviselőjét, ő beéri ugylátszik azzal, hogy maga előtt meghajolni lásson boldogot, boldogtalant. Nem igy alkudtunk — mondják erre Debreczen elvhü polgárai, — utaink elváltak!

Igen, a mi utaink elváltak. Tisza Kálmán és társai arra vállakoztak, hogy hitessék el a nemzettel, miszerint aprólékos tatarozással, toldozás-foltozással, örökös alkalmazkodással és kerékvágás közöléssel meg lehet gyógyitani az országnak nagy bajait; talán azon önhittségben élnek, hogy csak az kellett, hogy ők vegyék kezökbe a kormány rodját és jó lesz minden. És mit csináltak ekkoráig? Betüről betüre ugyanazazt a mit elődeik. Nehány hónap alatt nem követelhetjük csodák müvelését, de ki kellett volna már bujni a szögnek a zsákból eszmék, tervek, kezdeményezések képében, hogy ha ilyenek volnának birtokukban. Annál, a milyent most látunk magunk előtt, szegényebb kormányt még nem értünk a közösügyes boldogság kezdete óta. Nem az ily szereplés mellett fogunk forditani hazánknak sorsán. Egy uj és általános felbuzdulásra van szükség, arra hogy hulljon le végre a hályog a nemzet szeméről, álljon sarkára s követelje azt, a mi őt isten és ember előtt megilleti. Ne nevetesse ki magát mint jó bolond azok által, kik járszalagon tartják és szivattyuzzák folytonosan életerejét. Ezek bizonyosan nem fogják inditványozni a közösügyi rendszer megszüntetését, nem fogják tányéron elénkbe hozni Magyarország önállóságát. Ugy tesznek ők, mint a gyám, a ki számadás nélkül kezeli az árva vagyonát s bizonyosan nem fogja sürgetni őt, hogy nagykorusitásért folyamodjék, hanem elgondolja magában, hogy még is jól nevelte ő ezt a nagy kamaszt, a ki csupa élhetetlenségből és a félelem megszokottságából nem dobja ki őt inkább ma mint holnap a bitorolt atyáskodás jövedelmes tisztjéből.

Hanem hát ennek a gyönyörüséges fusió világnak, a mely alapjában nem egyéb, mint a közösügyes rendszer nyavalygásának végletekig való vétele, meg vannak számlálva napjai. A jövő 1876-iki év január első napjának déli tizenkét órájában nem lesz egy garas Tisza Kálmán pénzügyminiszter társának erszényében s akkor majd két mód közül fog választást kinálni a nemzetnek: ismét kölcsön venni pénzt, vagy fölemelni az összes föld, ház, jövedelem és kereseti adót körülbelől felével a mostaninak. Akkor tán belátja az ország, hogy ne tovább: Törekedjék arra az ország választó közönsége, hogy oly emberekből álljon akkorára az országgyülés, a kik a helyzet szinvonalán fognak állani. Ilyeneket küldjön a jövő országgyülésre Debreczen városa s ilyeneket fog küldeni, ha tért nyer kebelében az oly örvendetesen megindult mozgalom.

Mocsáry Lajos.

— **A király** gácsországi utazása. Jól értesült bécsi körökből, mint a „P. L.“-nak távirják, azt jelentik Lembergbe, hogy a király felhagyott gácsországi és bukovinai utazása tervével. Ez elhatározás indokául nemcsak azt hozzák fel, hogy a dalmátiai utazás nagy fáradalmai után nem igen kecsegtető kilátás ezek ismétlődése a nagy nyári időben, hanem főleg **arra utalnak, hogy ő Felsége attól tart, hogy e két tartománynak a fényes fogadtatások tulságos költségeket okozhatnának. Végül arra is utalnak, hogy a dalmátiai utazás oly költséges** volt, — hogy az alkotmányosan megszavazott udvartartási költségvetés tulhaladtatnék, — ha ő Felsége még ez évben hosszabb utazást tenne.

— **A honvédelmi miniszter** körendeletet bocsátott ki, — melyben a katonai lakásokért járó téritési összegek megállapithatása céljából felszólitja a tvhatóságokat, hogy a katonai és honvédállomásokon 1874-ben divatozott lakbéreket pótlólag jun. végeig terjeszszék fel; az öt évi átlag az 1870—1874-ben divatozott lakbérek alapján számittassék.

— **A „függetlenségi párt“** ma tartott értekezletében elhatározta felhivást intézni az ország függetlenségi párti választóihoz, miszerint minden választókerületben, hol a függetlenségi párt részéről legalább száz választó van, képviselőjelölt állittassék föl. Lehet, — a küzdelmet nem követi nyomban a siker de az igaz ügy melletti küzdelem előbb vagy utóbb de okvetetlen győzelemre vezet. — Kitartás a küzdelemben, állhatatosság az elvek mellett — legyen és maradjon mindig jelszavunk. Miután Patay István kijelentette, hogy ő Debreczen egyik kerületének igérkezett; s ott fog fellép tettetni, a hajduszoboszlói kerület Csanády Sandort kérte fel a képviselőjelöltség elfogadására.

— **Az uj országgyülés** az „Ellenőr“ hire szerint f. évi augusztus 28-dikára fogna összehivattatni.

Orvos és kontár.

D e b r e c z e n, máj. 21. 1875.

Az isten jósága, miután az embert az elvesztett üdvösség utjára visszavezeté, egyszersmind megtanitá őt azon törvények olvasására szivében, melyek abból már elenyésztek; a legismeretesebb eseményeket legnagyobb tökélyre emelé, s igéret, fenyegetések, példák s seegitség által azok megtaráttás előmozditá.

A megváltónak ezen erkölcstana, mely örök időkre megállapittaték, minden müvészet, s minden üzlet rendszabályainak adására leereszkedik, s egyszerü s közönséges elveit az ember minden cselekedeteire engedi alkalmazni, de főleg azokra, melyek legfontosabbak, legnehezebbek, s közönségesebbek. Egy ily tanitás üdvös utmutatástól a gyógyászat, mely tőle végetlen jótéteményekben részesült, magát el nem vonhatá; sőt inkább neki azon szolgálatokat kelle tennie. És valóban meg kell vallanunk, miszerint a gyógyászat a polgári foglalkozások egyik legtisztesebbike, nemcsak tudománya, alkatrészeinek sokfélesége s kelleme miatt, hanem tárgyának kitünő fontosságára, tudiillik: a halál eltávolitása a betegtől, s az egészség előmozditására nézve. Isten után az orvosnak jutott osztályrészül a természet legdrágább kincsének fentartása; orvosra bizza apa fiát, a férj nejét; neki a gazdag, szegény, sőt néha egész népek egészsége felett őrködnie kell; maga a hatalmas uralkodó is kénytelen benne bizni, s neki engedelmeskedni. Az ő keze müvészetétől vezettetve, félelmesé lesz, magának a halálnak is, melynek kiméletlen sarlója ellen az ember magát, mint ártatlan gyermek, mint szilaj ifju, s végre mint kényelmes agg, mindig védelmezi. Az élet minden szakaiban meghivják az orvost, s ritkán anélkül, hogy valami hasznot ne nyerjenek. A müveltség s fényüzéssel, aránylag, az ember természeti szükségei is szaporodtak, s a gyógyászat sokkal több, mint az erkölcsök egyszerü idejében volt, s ki szerencsésen gyakorolja, az, kétségkivül nem képzelt hirességre jut, hogy az orvos ezen szerencsében részesüljön, igyekezzék magának az evangéliumban emlitett következő érvényeket megszerezni, u. m. öszzéstelenség, illedelem, méltóság, bölcs méltánylása minden dolognak, s emberszeretet, azonban nagy helyet kell, a becsülletességnek elfoglalnia.

Ennél fogva az orvos soha se emelje föl szavát az ártatlanság megmérgezésére, a vétkek sokasitására, s annak megcsalására, ki rá saját s kedvesei életét bizza. Azon mesterek, kik ezen intézkedéseket meghallgaták, nemcsak hippocrates iskolájának dicsőségét s erkölcsi tisztasságát őrzék meg, hanem ragályos veszélyek idejében magokat a halálnak nemesen feláldozták, s életüket polgártársaik javának szentelték.

Egyébiránt magától értetik, hogy a valódilag müvelt orvos hatáskörében is mindig megemlékezik az erkölcstan fő elvére, melynélfogva semmit se tegyünk, mit nem akarnók, hogy mások nekünk tegyenek; s másokat segitsünk, hogy veszély órájában magunk is segitséget igényelhessünk.

Minthogy a helytelen orvosi bánásnak következése felette szomoru, azt a tudatlan gyógyásznak kell tulajdonitani, ki az által a keresztény erkölcstan főelvét megsértette, s azért legalább a sorsnemezisétől fog megbüntettetni. Ha bár a betegek gyakran a gondviselés különös védelme által az orvos ügyetlensége miatt semmi roszat nem türnek, mégis nagy terhet von magára a gyógyász, ha nyilvános tehetlenség mellett gyakorolja hivatalát, mert ki teszi magát hogy másoknak árthat . . . A tudatlanság e szerint orvosnál valódi bün, s ő köteles mind azt tudni, mi állása, s kötelességének megfelel. Neki Hippocrates iskolájában emberi tudományok s bölcseleti ismeretekkel felruházott lélekkel (mint Boerhave mondja) kell jelen lennie, akkor nem sokára átlátandja: „hogy egyes ember egész élete is rövid ily széles müvészettel összehasonlitva.“ (Hippocrates.) A megkivántató tudomány minden része, arra nézve ki azt alaposan meg akarja tanulni, folytonos tanulást tesz szükségessé, de minthogy orvosnak mütényi, sebészeti s szülészeti ismeretekkel is kell birnia, Zimmermann szerint pedig az is, mi orvosi tanultságnak neveztetik, mindig tökélyesittetik, tehát senki sem hizelkedhetik magának a gyógyászatban absolut tökéletességgel.

Itt azon kérdés támadhat, vajon elég-e a lélekismeret megnyugtatására csupán elméleti orvosnak lenni, azaz elég-e hogy miután valaki nehány évet a hallgató teremben eltöltött, gyógyászati évkönyveket és ujságokat olvasott, s magának egy jónak látszó rendszert képezett, tüstént a gyakorlati térre lépjen, a nélkül, hogy magát más vezetésére bizza. Mily különbség van az olvasás és tulajdon szemekkeli látás között? Mily megbecsülhetlenek a betegágy melleti tapasztalatok? Egy elméletileg készült ifju, egy dühöngő követője valamely általa elfogadott rendszernek, egy vak tisztelője képzelt bálványának nem gondolja meg a gyógyászat történetében a tudományok u. m. kórbonctan, élettan, vegyészet, microscopia, morphologia, laryngoscopia stb. által előforduló rendszerek változását, nem emlékezik mint üzte ki valamely uj agyrém (chimera) a régieket egész országokból, melyek valaha a legfényesebb tüneményeknek tartattak. Gyakorlati tág ismeret hiányával lévén, nem előitélet vagy pártszellem nélkül a gyógytani rendszereket összehasonlitani oly lény előhozására, mely a leghatályosabb legyen. Innen Európának, Amerikának s Ausztráliának valamennyi egyetemei közösen megegyeznek abban, hogy az ifju orvosok idősebbek felügyelése alatt vezettessenek be Hippocrates müvészetébe, s egy országban sem választanak orvosul oly ifju embert, kit elméleti tanulmányainak végeztével a gyakorlatba is beavatottnak nem hisznek.

Még kevésbé mentheti magát föl a pusztán tapasztalati gyógyász minden vétségtől, ki csupán véleménye, tapasztalata szerint cselekszik — és semmi értelmi következtetésre nem hallgat, melyeket pedig Hippocrates igen ajánlatosaknak nevezett. Ha Galenus a régi észlelőkkel (empirici), mint az értelem ellenségeivel bánt, holott a müvészet némely elveit ismerték, mit mondjunk azon uj észlelőkről, kik tudatlanság által a régieket is felülmulják, — fej- s tapasztalat nélkül, mikkel a gyakorlatban mégis annyira dicsekesznek? mint például az igen tisztelt Hegyközi ur, ki a „Debreczen“ 95. számában „Válasz“ czim alatt, a hol homoeopathiai rajongásában ezt mondja: „ismerek egy pár falusi lelkészt, a kik pedig az orvosi tudományt nem az egyetemen tanulták“, (tehát hol? — a kik a homoeopathiával olyan sikerrel gyógyitanak, a milyennel kevés alleopata orvos stb., ezek tehát falusi lelkészek, s mégis jeles orvosok, (nem orvosok, hanem vagy jószivü ápolók, vagy kontárok.)

Ezen agyrémes passus elegendő arra, — hogy az orvosi tudományok fölötti további vitatkozásba bocsátkozni nem lehet, és mégis vannak napjainkban sokan, kik oly müvészetet gyakorolnak, melynek elvei előttök ismeretlenek, kik rendszeres ismeretek s körülmények tekintetbe vétele, a tapasztalás tehetsége, s gondolkozás nélkül alkalmazzák a kinálkozó s őket gyakran megcsaló körülményeket. Mint szolgai utánzói a régieknek, nem fürkészik a gyógyászatnak századok forgása alatt tett előlépteit, ők mindig ugyanazon szabályokat hozzák elő, s ennélfogva hasonlitanak oly géphez, mely rendeltetése egyenletes mozgásait szüntelen ismétli.

De vajon eljuthat-e valamely hajó magára hagyatva, a kormányzónak legjobb akaratja mellett is delejtü, tengeri kép, — s ext ant Chironameter, logarythmus táblák, ón-suly, gőz vagy szél nélkül a zajongó tenger zátonyai s szirtei felett sértetlenül a kikötőbe? s vajon másképp van-e a dolog a puszta észlelővel? a homoeopathiával? a falusi lelkészekkel és más ily nemü kontárokkal? En nem tudom, hogy igazolhatnák ezek magokat azon sok szerencsétlenségért, melyet okoznak, holott mégis közönségesen hiszszük, — miszerint azok bünt követnek el, s a kár megtéritésére szoritandók, mert jogtalanul (habár a legnemesebb szándok mellett) kontárkodnak, az orvosi czim s tudomány érdekében kényszerültem ezt közleni, mert a falusi lelkész ép oly kevésbé orvos, mint az orvos pap.

D r. K e m p f J ó z s e f.

— *Vidéki hirek.* — **Baranyamegyének** Czuza helységében erős földrengés volt. **Kolozsvárott** egy mesterlegény gazdasszonyát 50 krajczárért meggyilkolta. **Bogyai Géza** pápai plébánus meghalt. Régebben kitünő mübirálatokat irt. Béke poraira! **Egy páter** közelebb

---

A „DEBRECZEN“ tárczája.

KARCZOLATOK.

Chinából.

— **Utinaplómból.** —

A végtelennek látszó csendes Oceanból egyes szirtcsoportok és szigetek merültek fel, melyek a mennyei birodalom előpontjai képen jelenkeztek. Vad, széttépett vulcanicus, Seinit és Granit kopasz hegyek emelkedtek égfelé melyekhez közeledve, szélyel váltak és nagy számu szigetségek bontakoztak ki körülöttök. Mellettük baloldalt vonultak el, a nevezetesebbek közöttök valának: H i c-c h e-c h i n a P a u k-s h a ó és T o n g-m i szirtek között öblöt képezve; tul rajta emelkedik a C h i n o csucs 455 láb, jobbról a T u n g-k i és S i-k i szigetségek.

Majd jól elhaladva a S a m-c h a n szigetecske a veszedelmes P e d r o B l a n k ó sziklával, közelébe még a T u n g-t i n g és Sit-ting kötömbökkel.

Három mérföldre innen a Mendoza sziget Takay pontjánál a Pauk-Piah csussal, mely 670 láb itt, ez alatt van a H á r l e m öböl, a T y p h o idejében biztos kikötő; odább a B i á s öböl kétrészletre osztva: M i r s és T y p u n g lesz látható, ezek felett a T u n i á n g hegy csoportozat csucsa 2800 láb magas, ezen öböl L o c a u d sziget irányában igen jó kikötő, még tulnan a másik a T u n i-a n g sziget csoport veszedelmes szele végett Chinai S a m m u m n a k neveztetik.

A távlatból ugy merülnek fel aztán, mint regebeli képletek: P e n g h a n ettől 4½ mrtföldre Gau-tán; majd P o r t sziget a Zonescove hajlásban L o n g kikötővel, közbe a T o l ó csatorna, mely hason nevü kikötőbe vezet; igy tovább a G r á s s sziget 16½ mértföldre H o n g-K i n g t ó l, a Hole-keni és Jiri szigetek; a Ninepin csoport két hosszu sziget magas hegységetől koszoruzva, melyek között a H u n c h b a r k 2315 láb és a Sharp csucs 1540 láb magas, ennek aljába Pors Shelters és Rozky kikötők vannak.

De majd feltárul a száraz belseje, a magas parti hegyvonal nyilatain ujabb hegyi képletek, völgyutak, sőt egy keskeny ut forma jelenkezik, melyen át a Tathongnak nevezett vizi uton kigyózólag sok nehézséggel — vitorlás hajónkkal beevezünk magas hegységek vadregényes falmeredek szürke szirtes oldalai közelébe, mig oldalt maradnak jobbról a Sung-lung sziget és a Tyhōng és Táthong szirtek, végre elibünk tárul a világ egyik legszabb és legregényesebb kikötője: Hong-Kong. Magas hegységektől koszoruzva: az öböl félhold alakba terül el szigetségek és a száraz kopár hegy szirtei között, mig a hegységek vadregényes hajlásaiba még számos öblözetek képződnek és körülöttük szétszórtan tanyák, magányzók képlakásai és falvak foglalnak helyet; felettök égbe meredő hegyek (3.4100) vetnek reájok sötét árnyat.

A központon van Hong-kong összehányt meredek hegycsoportból, melynek legmagasabbika a Victoria csucs (1823 láb) egyszersmind hajójelző és időváltozást kémlelő pont, a kilátás róla mélyen a szárazra kihat, Canton és Makáro környékére és Quang-tung tartomány hegyvölgyes területén. Hong-kong sziget 9 mértföld hosszu és 29 négyszög öl mértföld területü, egyrészről a Láma sziget és a száraz között mélyen a Leimum csatorna huzódik át; mig tulnan az Aberdeen vagy Shekpyvan kikötő terül sötét mély völgyes szirtes meredek hegységek aljába, előtte a kis zöldsziget T a p l i c h a u-val. Ezen kikötő valamint a Tytám öböl, melyeket csak is északról Shing-shinum vizi utvonalon át a Wag-lan, Sun-hung és Ló-chau szigetség irányában közelithetni meg, de csak is apró jármüvekkel.

— Denique mi a Green szigetnél előre törve a Shenhause, hogy (1140′) közelébe, délkelet felé az Ördög isnistól a Lyjemum csatornába jutva, a fehér szirtnél északra a Wonchu-chau sziget irányába Hong-Kong város bájos láttávlatában vetettünk horgonyt. Ha későbben szerzett tanulmányaimat előszóul nem alkalmaztam volna, mostan megérkezésemkor tett vázlatomba, nem lett volna időm oly higgadtan elbeszélni a körültünk látottakat és tapasztaltakat; mert alig érkeztem csak pillanatra is szét tekinteni, az árbocz erdők között, melyek minden intelligensebb nemzetet képviseltek, tulnyomólag ángolt és németet, továbbá amerikait, ausztráliait, Chinát, Japánt, Siámot és sok mást; a chinaiak részéről inkább Dzsonkék voltak, vaságyukkal felszerelve — a pyratok ellen — elöl az éberséget jelző két óriás sárkány szemmel a széttátott száju Tat homlokán . . . Már megállapodásunk pillanatába csatába kellett ereszkednem egy század Sampános menyecskével, hogy melyik boldogitson azon szerencsében, hogy beladikáztasson Hong-Kong városába; hogy nagy száma lehet a Sampánoknak, onnan is megitélhetni, mert engemet a 3735-ik számu jármu vitt keresztül a feldühödött orditozó és marakodó népség között a chaósszerü zürzavarba álló és tüsszögő gőzösök ide s tova lengő bárkák, környékből érkező Dzsonkék és az éjjel nappal kószáló Sampánok mellett, csak is ezen rövidre szabott idő alatt gondolkozhattam volna, ha csak nem lett volna annyi látni való, melyet lelkem nem birt volna meg első látásra maradandólag lefényképezni.

(Folyt. köv.)

Kassán egy nőt, ki 3 évig templomba nem volt, arra büntetett, hogy a nagy oltárt 3 szor térden csuszva menje körül. **Nagyváradon** egy emberben a pálinka meggyulván szörnyü kinok között halt meg. **Mindszentben** egy öreg házaspárt f. hó 15-én kiraboltak. A tettesek nyom nélkül eltüntek. **Grancza János** fogarasvidéki gazdag földmives unoka öcscsét agyanütötte, azt hivén, hogy ez lovainak ellopásában részes volt. **A Tisza** apadóban van. Hála istennek! **A pécsi püspök** szegszárdon 300 év óta szóló német vásárnapi misét beszüntette.

A kolozsvári lövész egylet zászlószentelési ünnepélyére — a meghivás igy szól:

Tisztelt társegylet! — Kedves lövésztestvérek!

A kolozsvári polgári lövész-egylet alakulásának első évfordulója alkalmából diszlövészettel egybekötött zászlószentelési ünnepélyt rendez 1875 junius 27. 28. 29-ik napjain, mely alkalommal a társegyletek iránti testvéri érzületének is kifejezést adni óhajt.

Midőn ezen ünnepélyünkre a tisztelt társegyletet lövészbaráti bizalommal a legszivélyesebben meghivjuk, azon reménynyel kecsegtetjük magunkat, hogy a t. lövész-egylet ifju testvére iránti rokonérzetének számos megjelenés által jelét adandja.

A résztvenni kivánó t. tagok névsorát, valamint érkezésük idejét kérjük 1875 junius 15-ig okvetetlen velünk szivesen közölni, hogy az elszállásolás iránt gondoskodhassunk.

Kolozsvár, 1875 május 10-én tartott igazgató választmányi ülésünkből.

Lövésztestvéri üdvözlettel:

Gr. Eszterházy Kálmán elnök. — Dr. Haller Károly fölövészmester.

Dobál Antal titkár.

— *A magyar fővárosból.* **Müller Róbert** a m. vasut főpénztárnok, ki ellen több ezer frtnak sikkasztása miatt a főnökség pert inditott, 4 évi sulyos börtönre itéltetett. — **Pauler Tivadar** hires jogtudósunkat az országház több tagja felkérte, hogy maradjon ezután is képviselő. **A honvédmenház** alapjára május 1—16-ig 559 frt 41 krt adományoztak. — **Az esztergomi** primás a fővárosban időzik. **A m. akadémia** évi nagy gyülései megkezdettek. — **Egy honvédelmi** miniszteri hivatalnok megőrült. **A főváros vidékén** közelebb oly zivatar volt, melynek emberélet is esett áldozatul. — **A magyar irók** s müvészek társulata Sayons Ede tiszteletére vacsorát rendez. A magyar nyelv és irodalom ez oly lelkesen müködő francziának a távolból mi is mondunk egy köszöntést. Éljen soká!

(—) **Ausztria** Bécs. Chlumetzkynek kereskedelmi miniszterré kineveztése megtörtént, földmivelési miniszterré gr. Mannsfeld Jeromos neveztetett ki.

A „Presse" szerint az Oroszországgal meginditott vámértekezletek rövid időn befejeztetnek, — bár Oroszország nem enged az eddigi vámdijakból semmit; — mégis nagy előnyt biztosit az osztrák-magyar kereskedelemnek.

Don Alfonzo értesitő levelet intézett Gráczból a franczia legitimisták bizottságához, melynek értésére adta, hogy Ferencz József ő felsége Dalmátiában külön futár által küldött és sajátkezüleg irt levelében tudatta az infánssal őszinte sajnálatát mindama méltatlan bánásmód és kicsapongó tüntetések felett, melyeket a tanuló ifjuság és a városi lakosság egy része személye ellen elkövetett, — igérvén egyszersmind az infánsnak, hogy — a szigoru vizsgálat nem fog kimaradni.

— **Vasuthálózat.** 1874-ben minden négyszögmértföld területre esett Belgiumban 6.35 kilometer vasut, Nagybritanniában és Irlandban 4.72, Francziaországban 2.56, Hollandiában 2.61, Poroszországban 2.24, a német birodalomban 2.15, Ausztria-Magyarországban 1.26, Olászországban 1.23, Spanyolországban 064, az északamerikai egyesült államokban 0.59, Svédországban és Norvégiában 0.33, európai Oroszországban 0.16.

UJDONSÁGOK.

* **A „függetlenségi és 48-as párt"** h.-böszörményi országgyülési képviselője, aköztiszteletbenálló Gál Mihály fogadására Debreczenbe banderiummal és zászlóval vonult végig tegnap délután fél 3 órakor városunkon, — kisérve szinte h.-böszörményi 10—12 szekeren üdvözlésére törekvő mintegy 70—80 választó polgár; ez ünnepélyes fogadáshoz Debreczen város polgársága is nagy számmal csatlakozott. A vonat megérkezésével rövid szivélyes kézszoritás és üdvözlés közben azonnal a vaspálya előtt állott banderiumhoz kisérve, Gál M. urat, a h.-böszörményi küldöttség vezérlője Győrössy ur lelkes szavakban üdvözlé őt, elmondván, hogy ha bár nem hozhatott is az országgyülésről kedvező eredményt, sem őt, sem több elvtársait nem okolhatják, tudván, hogy azon nemes küzdelem, melylyel a leghivebben állottak a haza védelmében, utoljára is meghozza gyümölcsét: Elmondván, hogy ugy a banderium, mint a számos kocsin érkezett tisztelők az otthon váró hü nő és család örömében osztozkodni kivánó választó polgárok ezrei várják haza, s igy arra kéri, hogy engedje meg, — hogy ők haza kisérhessék. Erre az ünnepelt Gál Mihály tiszta érthető hangon köszönetet mondott a nagy számmal megjelent választóinak; köszönetét fejezte ki a lelkes debreczeniek iránt is, a kik a h.-böszörményi elvhütársakhoz csatlakozva, neki oly váratlan meglepetést okoztak, mert bár értesitve lett is nehányak által leendő fogadásról, — ily nagy részvétet, ily lelkesedést nem gyanithatott. Elmondá azután, hogy szükség, mikép a nemzet átalánosan sorakozzék azon zászló alá, melyen Magyarország függetlensége van felirva, mert ellenkező esetben előttünk a példa, mely szerint a Lónyai, Szlávy és Bittó kormányok s azokat támogató kormánypárt mily iszonyu nyomokat hagyott hátra, ugy hazánk anyagi, mint szellemi életében; ott vannak példái az erkölcsromlásnak, a megvesztegetés, az önérdek miveletein fakadt hitehagyottságnak. De beszámoló beszédét otthon kivánván megtartani, tovább nem füzi adatait, hanem ismételve köszönetet intézett ugy a debreczeni mint h.-böszörményi elvtársaknak, s őket összesen kitartásra buzditotta. Beszéde végeztével a debreczeni függetlenségi párt szónoka ügyvéd Csécsy Sámuel üdvözölte még Gál Mihály urat, kifejezvén azon hő óhajtását, vajha a gondviselés oda müködnék, hogy pártunk mielőbb diadalra jutván, mindazok, kik ezért küzdöttek, élvezhetnék a független Magyarország jólléte és boldogsága örömét, a haza összes népeivel egyetemben. Éltetvén az elvhü ellenzéket és a független Magyarországot. Ezután rövid bucsuvét után kocsira ültek, a h.-böszörményiek s megindult az ünnepélyes vonulás, kisérve ezernyi helybeli és vidéki elvtársak gyalog csoportokba oszlott serege.

* **Lövöldei értesités.** Tegnap május 23-án a délutáni lövészetnél tétetett 210 lövés, 84 körrel. A három dij közül nyerte a másodikat — egy darab 2 frtos tallért — Borsos Ferencz fölövészmester, legmélyebb lövéssel; a harmadikat, 1 darab ezüst forintost Gyürky Sándor egyleti tag legtöbb körrel. Kelt Debreczenben, 1875. május 24-én. Boczkó Soma, egyleti jegyző.

* **A dalárda.** Városi jó hirnevü dalárdánknak buzgó vezérei, a lelkesitő magvakat oly tapintatos egységgel hinték közzé, hogy már az alvásból semmi féle eloquentia áramlat uj életre fel nem ébresztheti többé. A keleti mü nyelven zengő és virágzó dalárdába remorquerezett néhány hon fiaink és leányaink is lemondtak végképpen a magyar érzetü dallamokról, oda pedig mint már emlitők is több jeles tagjaink szédülének bele. Mi nékiek megbocsátunk!? Azonban daczára minden akadálynak. Egy büszkén ragyogó oszlopot fogunk emelni, melynek ormán ott fog diszelegni a magyar dalárok varázs lantja. Sajnáljuk régi dalárdánkat, hogy bucsut kell venni töle; — de miután czélját már három év óta nem érheti el: — kénytelenek vagyunk ezt tenni. Nem állitjuk ugyan, — hogy egy radicalis reorganisatio uj életre nem birná hozni, de ehez sok szellemi fáradság kivántatnék, ily nemü fáradság pedig a mai korszakban meg kivánja az anyagi tápot. Hagyjuk tehát ősi dalárdánkat továbbra is Saturnus ölében pihenni. — Czélját ezután is elfogja érni: muzeumszerüleg. Tegyük mellé a „néma" epithetont, epitaphuak a mit kiérdemelt méltan 8 hónap óta. Az előhaladás korszaka azonban egész más irányban meghozta, ma e hosszu pihenés alatt rózsabimbóját sörömtelt arczczal kell kijelentenünk — hogy 20 kitünő buzgó dalkedvelő tag — kik közt számos helybeli és vidéki dalártagok is léteznek — városunkban egy állandó „Független dalkört" alakitanak. Ez örvendetes hir a tisztelt dalkedvelő közönségre nézve annálinkább is kellemes meglepetést fog gyakorolni, mert a nevezett dalkör alakuló közgyülését már folyó hó 25-kén fogja megtartani. — Daláraink kebléből nem hathatott ki a magasztos érzet, melyet mindig megosztani vágyott városunk müpártoló fiaival és honleányaival, a kik remélhető, hogy a magasabb kepzemény szárnyán törekvő daláraink viszont nagy pártolással és lelkesedéssel fogadandják az első föllépésükön. Éljenek!

* **Tisza Kálmán** a jövő vasárnap a délutáni vonattal érkezik választói körébe, beszámoló beszéde elmondására, fogadtatására, mint halljuk, lovas bandérium is szerveztetik, valamint este fáklyászene, másnap pedig díszebéd.

* **Dr. Pollacsek Gyula** a helybeli kereskedelmi középtanoda igazgatója a tanév végeztével külföldre, jelesül Svéd- és Norvégországba, s alkalmasint az északamerikai egyesült államokba is utazand; utazásának czélja a kereskedelmi tanodák megtekintése által e téreni tapasztalat öregbitése.

* **Hortobágyi gyógyvizet** kisérletképen használván, azon meggyőződésre birt, mely szerint kijelenthetem, hogy a hortobágyi gyógyviz sikeresen müködik átalában minden belszervek dugulása esetében, a mit már az első éhgyomorra vétel után azonnal észrevehető belpezsdülés, szelek és székelések könnyü megindulásával bizonyit; napjában csak egyszer kétszer véve, a megromlott étvágyat helyreállitja, többször véve és napokig használva, nagyobb, régibb bajokban is sikeres gyógyulást eredményez, ezt tapasztalásból mondhatom. — Tóth E.

* **A debreczeni kir. törvényszéknél** egy sajátságos pazarlónak nyilvánitás s zárlati per forog kérdésben Budai Imre s neje Miskolczi Amália ellen. A tárgyalás folyó hó 25-ikén délelőtt 9 órakor leend. Volt alkalmunk a per alapját képező nyilatkozatot olvasnunk, mely valóban igen különös logikára s szülei gondoskodásra mutat, kiváncsian várjuk az eredményt.

* **A hernyó pusztitását** ujolag ajánljuk a kertbirtokosok figyelmébe, másként ez tönkre teszi kerteinket. A kerteken most uralkodó hernyók hasonlók az erdei hernyókhoz, a meleg időszakokban és hideg éjszakán összecsoportosulnak a fa vastag törzságainál, s ott alkalmas bőr- vagy vászontakaróval össze lehet dörzsölni, s igy megsemmisiteni.

* **Népes processió** szent zászlók alatt vonult tegnap reggel ki a róm. kath. templomból a temetőbe, s majdan onnan vissza, folytonos harangzugások között; ezen egyházi menet, mint hallánk, a pápa jubileuma alkalmából tartatott és pedig nemcsak itt, hanem mindenütt a széles világon, hol a római kereszt uralmának hivei vannak; mint tudjuk, Poroszországban az ily bucsujárások belettek tiltva.

* **A Gáll Mihály** fogadtatására bevonult bandérium tagjai a Nyulasban költék el ebédjöket, s csak azután jöttek a városba, mig egy része a szintén ezen alkalomra bejötteknek Király Mihály vendéglőjében ebédelt, hol pár zászló is kitüzetett.

* **Következetesek** akarunk lenni akkor, midőn megemlitjük, hogy az ezelőtti időkben össze-vissza roszuljárt órák felett panaszolkodván, mostanában ugyanazok, mennyire elavult szerkezetöktől és a mesterekül alkalmazott Schaitl Márton ügyességétől kitelik, a lehető legpontosabban mutatnak és ütnek; ugyhogy sokszor az együttesen ütő harangok majdnem a tüzijelzésre emlékeztetnek.

* **A nagyváradi m. k.** országos bábaképezde igazgatóságától a következő felhivást kaptuk: A nagyváradi m. k. országos bábaképezde 1873-ik év január hóban kezdé meg müködését mint iskola s szülész-betegápolási intézet — egy a város hatósága által a kormánynak e czélra felajánlott épületében. Hogy mily nagy szükséget pótol e vidéken a n.-váradi bábaképezde, bebizonyul — hogy alig két évi müködése után, a bábatanulók s az ápolást s menhelyet kereső betegek növekvő száma folytán az intézeti épület, — épen ugy az iskolai mint a betegápolási igényeknek nem képes megfelelni. Hogy az intézet örvendetes haladásában meg ne akadályoztassék, hanem müködési köre minél inkább terjedjen, szükséges mielőbb egy uj, czélszerü, elég tág szülházi épület felállitása. Az erre szükségelt költségek egy részének fedezésére vagyunk bátrak a magán jótékonyságot igénybe venni s a hazafiui közönséget felkérni. Remélhető, hogy a társadalom ezen kezdeményezését az állam belátván, a szükséget e téren csakhamar bevégzett tényre fogja emelni. Az állam által ujonnan szervezett bábaiskolák s szülházak feladata: egyrészt az elhagyatott szerencsétlen nőknek menhelyet nyujtani s védtelen gyermekeit a lehetőségig további felülvigyázat alatt tartani, másrészt a vidéknek értelmes és szakképzett szülésznőket nevelni, kiknek szakavatott közbenjárása által várja az ország az ujszülöttek s kis gyermekek rémületes halálozás számának megszüntetését. E szép s nemes czél előmozditása minden honpolgár kötelessége, — kinek szent a haza jóléte, népünk fajunk fenntartása. — E magasztos czél előmozditására s szép honpolgári kötelesség teljesitésére kérjük honfitársainkat, midőn ez ügyben a magán jótékonyságot igénybe venni bátorkodunk. Kelt Nagyváradon, 1875-ik évi, május hóban. — B. Döry József s. k. Biharmegye és Nagyvárad város főispánja. Beőthy Andor s. k. Biharmegye alispánja. Patay András s. k. — Lukács György s. k. Nagyvárad város polgármestere. Steiner Lipót s. k. Jancsovics Pál s. k. Békésmegye alispánja. Dobay János s. k. Gyula város polgármestere. Göndöcs Benedek s. k. apáti és gyulai lelkész, Kümmer János s. k. kananok. Dr. Fuchs József s. k. közkórházi főorvos. Dr. Lukács János s. k. Biharmegye közkórházának igazgatója. Dr. Kovács István s. k. Békésmegye főorvosa. Dr. Darányi János s. k. Arad város főorvosa. Dr. Berkovics Zsigmond s. k. t. főorvos. Dr. Konrád Márk s. k. a nagyváradi m. k. orsz. bábaképezde igazgató tanára. Orbán Károly. A befolyt pénzek kezelésére vállalkoztak: Dr. Lukács János, Dr. Fuchs József, Dr. Konrád Márk.

* **A „Vasárnapi Ujság"** május 23-diki száma következő tartalommal jelent meg: Nagy László (arczképpel.) — Passió dalok. (Költemény, Császár Imrétől.) — A dalmát irodalomról. — Egy ujjászületett ország (a japáni uralkodópár, Okubo japáni belügyminiszter és Szaigo japáni tábornok arczképével, s „A polgárosodás Japánban" képpel.) — A hajdani világrendszerek. Szalay Józseftől. — Egy bogár bölcsője és sirja. — „Az uszó város" (Verne regénye, képekkel.) — Hazaindulás előtt. (Fővárosi tárcza. Borostyáni Nándortól.) — „Vizeinkről." — Az öngyilkosságok. — A hétről — Irodalom és müvészet, stb. rendes rovatok. A „Vasárnapi Ujság" előfizetési ára évnegyedre (apr.—jun.) 2 frt; a „Politikai Ujdonságok"-kal „Magyar gazdával" együtt 3 frt.

A „Debreczen" eredeti

MAGÁNTÁVIRATA.

Budapest máj. 24. Ma az országgyülés ünnepélyes trónbeszéddel bezáratott.

Képviselőházban, elnök Ghyczy zárbeszéde közben, a fuziót dicsőité szinezése által, kellemetlen hangulatott idézett elő.

Várady Gábor és Verhovay Gyula tegnap párbajt vivtak, — egyik sem sérült meg.

Felelős szerkesztő:

SZATMÁRI KÁROLY.

HIRDETÉSEK.

234. sz.

ÁRJEGYZÉKE

az

„István" gőzmalom társulat

készitményeinek

helybeli raktáraiban.

Szám	Költségmentesen engedmény nélkül, készpénz fizetés mellett, kötelezettség nélkül		Egész zsákban (100 b. font)		Kisebb részletben 1/8 mázsáig	
			oszt.	ért.	oszt.	ért.
A B	Asztali dara 1-ső rendü	zsák ingyen.	13	20	13	40
C	szintén 2-od „		12	09	12	20
0	Királyliszt		12	84	13	10
1	Lángliszt		12	28	12	40
2	Montliszt		11	72	12	—
3	Zsemlyeliszt 1-ső rendü		11	16	11	40
4	szintén 2-od „		10	60	10	80
5	Fehérkenyérliszt 1-ső rendü		9	49	9	70
6	szintén 2-od „		7	81	8	—
7	Barnakenyérliszt 1-ső rendü		6	70	6	80
8	szintén 2-od „		5	96	6	10
9	Lábliszt 1-ső rendü		5	40	—	—
10	szintén 2-od „		4	10	—	—
R I	Rozsliszt 1-ső rendü		8	19	8	40
R II	szintén 2-od „		7	63	7	80

Debreczen, 1875. május 24.

A DEBRECZENI

könyv, kőmünyomda s kártyagyári részvénytársulat

KÖNYV- KŐ- és MÜNYOMDAJA.

ajánlkozik

mindennemü nyomtatványok

jutányos áron

gyors és pontos

elkészitésére.

Üzlethelyiség, — hová a megrendelések intézése kéretik, — főpiacz, a reform. nagytemplom mellett.

2505/1875.

Árverési hirdetés.

A debreczeczeni kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság részéről közhirré tétetik, miszerint a felperes **Nagy Péterné Kerekes Terézia** részére, alperes **Tömösvári Mihály** és neje **Nagy Erzsébettől** 1000 afrint tőke, és járulékai erejéig lefoglalt ingatlanok, u. m. a debreczeni 1297 számu tjkönyben jegyzett s 2220 a frtra becsült péterfiautczai 890 számu házastelek s 1 hold 1450 négyszögöl ondódiföld, a megkisérlett első árverésen el nem kelvén, azok a kit zött 2-ik határidőben 1875. évi **május 31-én d. u. 3 órakor a telekkönyvi irodában** végrehajtó **Török Péter** által megtartandó árverésen szükségesetére becsáron alól is el fognak adatni.

Kikiáltási ár a becsérték, az árverelők által leteendő bánatpénz 222 o. frt

A vételár 3 egyenlő részletben, a leütéstől számitva az első 14 nap, a második 30, a harmadik 60 nap alatt esetleges 6% kamatával fentirt telekkönyvi hatóságnál lefizetendő, a bánatpénz az utolsó részletbe tudatik.

A többi feltételek a kiküldöttnél, és a telekhivatalban megtekinthetők.

Kelt Debreczenben a kir. törvényszék, mint tk. hatóságnak, 1875. május 7-én tartott üléséből.

Boruzs József, jegyző.

177 2—3

Hölgyeknek nélkülözhetlen!

RAVISSANTE

Dr. LEJOSSE-tól Párisban

Csak a hivatalosan megvizsgált, méregmentes, tiszta és teljesen ártalmatlan

RAVISSANTE

bir azon erővel, az emberi bőrt minden sérüléstől megmenteni, utóbajoktól megóvni és szépséget s ifjuságot biztositani. Ha a **Ravissante** naponkint egyszer az ujjhegygyel az arczra, vagy más testrészre dörzsöltetik, mar a törülközés után tapasztalható a majdnem csodálatos hatás. Az arczon támadt ránczok és himlőhelyek elsimittatnak. — A **Ravissante** ifju arczszint idéz elő, a bőrt fehériti, frissiti és finomitja; eltávolit legrövidebb idő alatt szeplőt, májfoltokat, orrvörösséget, s a bőr minden tisztátalanságait.

Már az első kisérlet után elhatározzák a t. hölgyek, jövőre csupán csak Dr. LEJOSSE világhirü „**Ravissante**"-ját használni.

Egy üvegtok ára frt 1.50 és 2.50 kr.

Postai küldésnél 20 krral több.

Kapható nagyban és kicsinyben

Dr. LEJOSSE főraktárában, Budapesten, király-utca 15. I. emel.

Debreczenben:

GÖLTL NÁNDOR ur gyógyszertárában.

Vidéki rendelmények a legszigorúbb titoktartás biztositása mellett utánvéttel eszközöltetnek.

Az ember szemére legfontosabb szer

a valódi 1822 óta világhirüvé vált **Dr. WHITES SZEMVIZ**, Traugott Ehrhardtól Groszbreitenbachban Thüringben. 1 üveg ára 1 frt o. értékben. — Kapható **Debreczenben Rothschneck Emil** gyógyszerésznél.

148 4—9

Kiadó vagy eladó ház.

Hatvanutcza elején az 1572. sz. a. a legjobb állapotban levő ház, minden órán bérbeadható, esetleg el is adható. A nevezett házban következő helyiségek vannak: egy előszoba, ebből nyilik 4 lakszoba, egy kis melékszoba, két nagy fali sifon, mely kézi kamaraul használható. Alul nagy pincze-nagy pinczekonyha, kamara, 3 rendbeli pincze. Az udvaron fás-szin, sertésól, 6 lóra jól felszerelt istálló, kocsiszin és kis kert; padlásokkal és szabad-udvarral. Értekezhetni iránta e lap kiadóhivatalában és **Hódy Gyula** ügyvéd urnál.

871 1—3

Leánynevelő intézet áthelyezése.

Van szerencsém a szülőknek s a nevelés barátainak tudomásokra juttatni, miszerint leánynevelő intézetemet eddigi helyiségéről, a hagymatérre, a 15. sz. a. Kirschbaum-féle háznak utczára néző emeletébe tettem át; — hol is a szülőknek s tanügy barátainak látogatásukat szivesen fogadom.

Debreczen, 1875. 21.

Özv. Gáspár Ignáczné, Szül. Hajtovics Ágnes.

186 2—3

Legjobb minőségü

VIZÁLLÓ CZÉMENT

Benczur eperjesi czémentgyárából Mogyoróskán (Hanusfalvi posta)

kapható:

Debreczenben Gereby Fülöp urnál,
Nyiregyházán Sesztina Lajos „
Kis-Várdán Soltész Gyula „
Szatmárt Grosz Bernát „
Göbl Jakab „

172 3—20

Debreczen, 1875. nyom. a részv. társ könyvnyomdájában. — Laptulajdonos Oláh Károly.